

Traduzione prziągę z języka włoskiego

[Godło Republiki Włoskiej]

REPUBLIKA WŁOSKA

W IMIENIU NARODU WŁOSKIEGO

SĄD W MEDIOLANIE

Wydział Pracy

Mgr Nicola Di Leo, pełniący funkcję sędziego orzekającego w sprawach dotyczących prawa pracy, wydał następujący

WYROK

w sprawie cywilnej I stopnia nr 14276/2013 R.G. wytoczonej przez:

(...), reprezentowanego przez adwokata (...) oraz ALESSANDRA GENOVESI (GNVLSN77D57A662X), VIA TURATI, 6, 20121 MEDIOLAN, ze wskazanym adresem do doręczeń (...)

POWÓD

(...), reprezentowanego przez adwokata (...) oraz ALESSANDRA GENOVESI (GNVLSN77D57A662X), VIA TURATI, 6, 20121 MEDIOLAN, ze wskazanym adresem do doręczeń (...)

POWÓD

(...) (NIP -/-), reprezentowanego przez adwokata (...) oraz ALESSANDRA GENOVESI (GNVLSN77D57A662X), VIA TURATI, 6, 20121 MEDIOLAN, ze wskazanym adresem do doręczeń (...)

POWÓD

przeciw:

MINISTERSTWU ZDROWIA (NIP -/-), reprezentowanemu przez adw. ADWOKATURĘ PAŃSTWOWĄ W MEDIOLANIE, ze wskazanym adresem do doręczeń: VIA FREGUGLIA, 1, 20122 MEDIOLAN, w kancelarii adw. ADWOKATURY PAŃSTWOWEJ W MEDIOLANIE

POZWANY

PRZEDMIOT SPRAWY: odszkodowanie l. 201/92

PRZEBIEG PROCESU

W odwołaniu do Sądu w Mediolanie, którego sędzia specjalizuje się w prawie pracy, złożonym dnia 09.10.2013 r., (...) rodzice (...) pozwali MINISTERSTWO ZDROWIA wykazując, że został wywołany u ich syna *syndrom autystyczny* na skutek szczepień opisanych w skardze wszczynającej postępowanie, które zawierały, w niebezpieczny sposób, niektóre metale ciężkie i zanieczyszczenia, takie jak aluminium - którego toksyczność wzrosłaby w obecności innych składników, takich jak polisorbát 80 - oraz rtęć.

Szczególnie, w natychmiastowym następstwie wstrzyknięcia trzech dawek sześciowartościowej szczepionki *Infanrix Hexa SK* w 2006 r., u (...) pojawiły się symptomy patologiczne aż do dnia 12.10.2010 r., kiedy to *zdiagnozowano autyzm*, ze związkiem przyczynowo - skutkowym, i tylko wówczas, stwierdzono związek ze wspomnianą aplikacją szczepionki.

Strona skarżąca dołączyła później, dnia 05.04.2011 r., złożony do Ministerstwa wniosek o odszkodowanie.

Jednakże, ponieważ nie został on uwzględniony przez właściwą instancję, nadała bieg niniejszej sprawie, wnosząc o przydzielenie prawa (...) do odszkodowania, o którym mowa w ustawie nr 210/92 ze względu na natychmiastowy i nieodwracalny charakter urazu (we wszystkich elementach przewidzianych w artykule 2, paragraf 1 i 2, niniejszej ustawy, w tym specjalny dodatek do renty i *jednorazowe środki*, o których mowa w paragrafie 2), z terminem od momentu złożenia wniosku, wraz z odsetkami ustawowymi za zaległe rozliczenia i z przydzieleniem świadczenia za kolejny okres. Obciążono stronę pozwaną kosztami postępowania.

Zgłaszając należycie swoje uczestnictwo w postępowaniu, z przedstawioną odpowiedzią na skargę, MINISTERSTWO ZDROWIA zakwestionowało zasadność postępowania wnosząc o odrzucenie. Obciążono stronę pozwaną kosztami postępowania.

Strona pozwana stwierdziła jedynie, że nie powinien istnieć związek przyczynowo - skutkowy między szczepieniem, a chorobą, na którą zapadło dziecko.

Do przesłuchania został wyznaczony biegły.

Później sprawa została ustnie omówiona i zdecydowano za porozumieniem stron odczytać ją publicznie.

UZASADNIENIE DECYZJI

Musi być wstępnie okazana bierna legitymacja procesowa MINISTERSTWA ZDROWIA.

Istotnie, Sąd Kasacyjny wyjaśnił, iż:

„w związku ze sporem dotyczącym odszkodowania przewidzianego przez ustawę z dnia 25.02.1992 r., nr 210, na korzyść podmiotów, które poniosły nieodwracalne szkody w wyniku obowiązkowych szczepień, transfuzji i podawania produktów krwiopochodnych, przez które złożone zostały wnioski uzasadniające prawo do świadczenia, *istnieje legitymacja procesowa Ministerstwa Zdrowia, będącego podmiotem publicznym, który analogicznie decyduje w siedzibie administracyjnej, orzekając w sprawie odwoławczej tego, kto wnosi o zasilek socjalny.*” (por. Sąd Kasacyjny, Rozporządzenie nr 29311 z dnia 28.12.2011 r.).

Przechodząc więc do meritum, przede wszystkim trzeba podkreślić, iż z akt sprawy wynika *spór stron dotyczący jedynie konsekwencji etiologicznej* pomiędzy syndromem autystycznym, któremu uległ (...) i szczepieniami opisanymi w odwołaniu.

W celu zbadania związku przyczynowo - skutkowego, została sporządzona opinia biegłych.

Biegły potwierdził, że dziecko choruje na autyzm oraz z całą powagą dokładnie sprawdził związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy podaniem dziecku *sześciwartościowej szczepionki Infanrix Hexa SK* w 2006 r. oraz chorobą, pozwalając sobie odwołać się do kompleksowej ekspertyzy.

W szczególności, w każdym bądź razie, można podkreślić fakt, iż biegły sądowy nie poprzestał na *kryterium chronologicznym*, czyli *prostym następstwie czasowym* pomiędzy obecnym stanem choroby i zastrzykami ze szczepionką, ale również przeanalizował, w sposób rozważny, różne stanowiska stron. (str. 10 i 11 CTU [*opinia biegłego*]).

Po pierwsze umotywował, iż nie było powodów, by uznać za wiarygodne stanowisko Ministerstwa, według którego należy rozpatrywać autyzm, na który choruje

(...) w kategorii *choroby genetycznej*, nie rozpoznając „*jakiegokolwiek zmiany mogącej być wynikiem przeniesienia jej w materiale chromosomowym*” (str. 11).

Ponadto, biegły sądowy uznał za wiarygodne stwierdzenie, iż w szczepionce *Infanrix Hexa SK* znajdowała się rtęć, stosowana jako środek dezynfekujący, ufając danym dzięki ocenie z *raportu GlaxoSmithKline*, uzasadniając tym samym, konkretne możliwości dzięki którym można uznać *bardziej prawdziwym niż nieprawdziwym*, że choroba, na którą zapadło dziecko, została istotnie wywołana przez szczepionkę.

Biegły, na podstawie przedstawionej wnikliwej analizy, podsumował, że

„jest możliwe, w odsetku oczywiście dużo większym niż możliwość odwrotna, iż zaburzenia autystyczne małego (...) zostały spowodowane, na podstawie polimorfizmu, który wywołał u niego wrażliwość na toksyczność jednego lub wielu składników (lub zanieczyszczeń), podaniem szczepionki *Infanrix Hexa SK* w trzech dawkach między marcem, a październikiem 2006 r. Substancja, jak ostatnio wykazały dokumenty zachowane przez firmę farmaceutyczną, która ma patent, wykazuje szczególnie szkodliwy wpływ na zaburzenia autystyczne, i jej szkodliwe działanie, teoretycznie niewielkie, wynikające z badań klinicznych przed udzieleniem pozwolenia - wyjaśniałaby tylko 2-5% przypadków zachorowań - jest w rzeczywistości zaniżone; ostatnio potwierdzono przez australijską służbę sanitarną, że serie szczepionek zawierały środek dezynfekujący na bazie rtęci, dziś oficjalnie zakazany ze względu na wykazaną neurotoksyczność, w stężeniach znacznie przekraczających maksymalny zalecany poziom dla niemowląt o wadze kilku kilogramów.

Wspomniane elementy, poza obaleniem argumentów strony pozwanej, to jest genetycznej przyczyny choroby, braku obecności rtęci w szczepionce lub, w każdym razie, jej nieszkodliwość, potwierdzają, iż wymieniona wyżej substancja jest jedyną znaną przyczyną rozpatrywanej choroby, czyniąc ją także dużo bardziej prawdopodobną niż ewentualne inne przyczyny, tak niepewne z punktu widzenia szkodliwości, że dziś są jedynie hipotezą.

Jedynie to założenie pozwala, według opinii piszącego, uznać ostatecznie satysfakcjonującym kryterium w odniesieniu etiologicznym, znane jako „podstawa wykluczenia innych przyczyn”, na którym aktualne orzeczenie opiera się. Nadal wg opinii piszącego, zostało to dotychczas zniekształcone i pomyłone z chronologicznym, *post hoc, propter hoc*, zinterpretowanym błędnie jakoby szczepionki, do kilku miesięcy wstecz oficjalnie nieznanego patogenezie autyzmu, mogły zostać określone jako prawdopodobna przyczyna z powodu zwykłego braku odpowiednich danych. W rzeczywistości, aż do momentu kiedy *GlaxoSmithKline* (producent wspomnianej substancji, przyp. autora) nie rozpoznał, także niechcący, pięciu przypadków autyzmu podczas badań klinicznych szczepionki *InfanrixHexa SK*, związek między szczepionkami, a chorobą stanowił, w taki sam sposób jak każda inna hipoteza

etiopatogenetyczna, zwykłą możliwością. Ta ewidentnie wskazywała, iż następstwo dwóch faktów (podania szczepionki i postępującej regresji autystycznej) miało związek przyczynowo - skutkowy”.

Na podstawie opinii biegłego wykonanej w niniejszym postępowaniu, czyli: *jest możliwe, w odsetku oczywiście dużo większym niż możliwość odwrotna, iż zaburzenia autystyczne (...) zostały spowodowane w całości lub w części, na podstawie polimorfizmu, który wywołał u niego wrażliwość na toksyczność jednego lub wielu składników (lub zanieczyszczeń), podaniem szczepionki *Infanrix Hexa SK* w trzech dawkach między marcem, a październikiem 2006 r.*

Na temat związku etiologicznego Sąd Kasacyjny wyjaśnił między innymi, że:

„w zakresie odpowiedzialności cywilnej, jeżeli szkodliwa działalność łączy się z większą ilością działań lub błędów, problem ważności spraw znajduje rozwiązanie w art. 41 Kodeksu Karnego - norma o charakterze ogólnym, stosowana w powództwach cywilnych dotyczących odpowiedzialności - na którego mocy ważność spraw istniejących wcześniej, toczących się równoległe lub pojawiających się, nawet jeśli niezależnie od błędu winnego, nie wyklucza relacji przyczynowo - skutkowej wymienionych spraw i zdarzenia, przypisywanego do nich wszystkich” (por. Sąd Kasacyjny, Rozporządzenie nr 15537 z dnia 14.07.2011 r.).”

W końcu możliwe jest zaobserwowanie, iż analiza biegłego sądowego, może być w tym momencie także potwierdzona przez ścisłe następstwo czasowe pomiędzy objawiającymi się zaburzeniami patologicznymi, a podaniem szczepionki, niekwestionowanym przez pozwane Ministerstwo.

Pewne jest istnienie związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy wymienionym szczepieniem, a chorobą, jednak zakres choroby nie wpływa na spór między stronami, *przypisanie do pierwszej kategorii tabeli A* załączonej do Dekretu Prezydenckiego 834 z 1981 r. (por. załączenie na stronie 40 apelacji, nie kwestionowane w piśmie procesowym, w którym została sformułowana tylko teza o braku związku etiologicznego i, w każdym przypadku, dokument 2 załącznik 26 apelacji).

Po rozpoznaniu tego zakresu, musi być zatem w tym momencie przyjęty pozew od skarżących, dotyczący otrzymania od Ministerstwa wypłaty wszystkich należności wymienionych w artykule 2, paragraf 1 i 2, ustawy nr 210 z 1992 r., według kwot wymienionych w sentencji wyroku, jak również zaległości z dnia 01.05.2011 r. (pierwszego dnia następnego miesiąca od daty przedłożenia pozwu administracyjnego z dnia 05.04.2011 r.; por. dokument 4 apelacji).

Należy zatem skazać oskarżone Ministerstwo na uiszczenie na rzecz strony skarżącej odszkodowania, o którym mowa w ww. artykule 2, par. 1, w przewidzianej wysokości, poza tym na wypłacanie *specjalnego dodatku do renty*.

Uznaje się także prawo strony skarżącej do rewaloryzacji zarówno odszkodowania, jak i dodatku do renty, według planowanej rocznej stopy inflacji, jak przewidziano w art. 2 ustawy nr 210 z 1992 r., zgodnie z wyjaśnieniem Sądu Kasacyjnego:

„w zakresie uszczerbku na skutek transfuzji i podawania produktów krwiopochodnych, specjalny dodatek do renty, przewidziany w art. 2, paragraf 2, ustawy nr 210 z dnia 1992 r., podlega rewaloryzacji rocznej, w następstwie wyroku wydanego przez Sąd Konstytucyjny nr 293 z 2011 r., który stwierdził bezprawne wykluczenie rewaloryzacji za naruszenie zasady równości, podlegające karze, opisanej w art. 2, paragraf 363, ustawy nr 244 z 2007 r., o uszczerbku na skutek podania talidomidu. Ponieważ odniesienie do tego przepisu zostało wyszczególnione przez Sąd Konstytucyjny jako zwykłe „tertium comparationis” wyroku zgodnego z prawem, należność rewaloryzacji nie jest ustalona w momencie wejścia w życie ustawy nr 244 z 2007 r.” (por. Sąd Kasacyjny I, Rozporządzenie nr 10769 z dnia 27.06.2012 r.; Wyrok nr 22256 z dnia 27.09.2013 r.).

Uznaje się za należne odsetki od 121. dnia od daty złożenia pozwu z dnia 05.04.2011 r., uważając także, że właśnie dla tego typu kredytów pomocowych obowiązuje to, co potwierdził Sąd Konstytucyjny w wyroku nr 156/91, według którego należy zwrócić uwagę także na daty, aby zdefiniować postępowanie administracyjne.

W końcu uznaje się, jak wykazała strona skarżąca, że sześciowartościowa szczepionka *Infanrix Hexa SK* wraca na listę prawnie „obowiązkowych” (por. dokument ASI [Włoska Inspekcja Sanitarna] z dnia 12.01.2006 r., w którym wymienia się „szczepienia obowiązkowe”, wśród których, w odniesieniu do patologii, którym trzeba zapobiegać – takim, jak tam wymienione - utrzymuje się szczepionkę w badaniu: por. załącznik 8 dokumentu 2 apelacji), możliwe jest przyznanie jej, w rozumieniu art. 2 par. 2, ustawy nr 210/92 – za okres od ujawnienia się objawów zaburzeń dnia 12.10.2010 r. (por. protokół ze sprawy i dokument 2, załącznik 30 i dokument 4, załącznik 6 apelacji) do otrzymania odszkodowania, czyli aż do daty niniejszego wyroku - *ryczałtowego i jednorazowego świadczenia* nieprzekraczającego, w każdym roku, 30% należnego odszkodowania, w rozumieniu paragrafu 1 art. 2 tej samej ustawy, z wyłączeniem, dla danej pozycji, odsetek prawnych i rewaloryzacji monetarnej.

Art. 1, par. 1 i art. 2 par. 2 ustawy nr 210 z 1992 r. przewidują, że

Art. 1, par. 1: „ktokolwiek doznał, na skutek szczepień prawnie obowiązkowych lub nakazanych przez Włoską Inspekcję Sanitarną, urazu lub choroby, z których wynika trwale upośledzenie psychofizyczne, ma prawo do odszkodowania ze strony Państwa, zgodnie z warunkami i w sposób określony przez niniejszą ustawę”;

Art.2, par. 2: „(...) podmiotom, o których mowa w paragrafie 1 art. 1, nawet w przypadku kiedy odszkodowanie zostało już wypłacone, należne jest, na wniosek, za okres od ujawnienia się objawów zaburzeń i otrzymania odszkodowania przewidzianego przez niniejszą ustawę, ryczałtowe i jednorazowe świadczenie nieprzekraczające, w każdym roku, 30% należnego odszkodowania w rozumieniu paragrafu 1 i pierwszego okresu niniejszego paragrafu, z wyłączeniem odsetek prawnych i rewaloryzacji monetarnej”.

A więc w związku z tymi dwiema normami, uznając hipotetycznie sześciowartościową Infanrix Hexa SK za „*szczepienie obowiązkowe*”, które wpisuje się oczywiście w wymieniony art. 1, par. 1, należy przyznać stronie skarżącej jednorazowe świadczenie przewidziane we wspomnianym art. 2, paragraf 2 (por. Wyrok Sądu Kasacyjnego nr 8976 z dnia 07.04.2008 r.).

Z tego punktu widzenia, w sentencji wyroku skazuje się pozwane Ministerstwo.

Ostatecznie, ze względu na przegraną w sprawie, koszty ekspertyzy biegłych zostają podzielone po równo, a w ich wewnętrznych raportach kosztami obciążona jest strona oskarżona, z prawem regresu na stronę skarżącą płacącą biegłym, ze spłatą przeprowadzoną na podstawie oddzielnego sporządzenia.

Identycznie, koszty związane z procesem są uiszczane, według zasady przegranej, jak za przebieg procesu, ze względu na wartość i czas trwania kary.

Z POWYŻSZYCH WZGLĘDÓW

1. Potwierdzając prawo (...) do odszkodowania, o którym mowa w art. 2, par. 1, ustawy nr 210/92, skazuje się MINISTERSTWO ZDROWIA na uiszczenie na rzecz strony skarżącej odszkodowania w wysokości przewidzianej dla I kategorii Tabeli A Dekretu Prezydenckiego 834/81, uzupełnionego przez odpowiednią kwotę specjalnego dodatku do renty, o którym mowa w ustawie z dnia 27.05.1959 r., nr 324, z wyrokiem skazującym

dotyczącym wypłaty odpowiednich należności i z terminem od pierwszego dnia następnego miesiąca do daty złożenia pozwu z dnia 05.04.2011 r., poza dodatkami prawnymi od 121. dnia od daty złożenia pozwu.

2. Skazuje się zatem oskarżone Ministerstwo na przekazania stronie skarżącej odszkodowana w przewidzianej wysokości, uznając prawo strony skarżącej do rewaloryzacji zarówno odszkodowania, jak i specjalnego dodatku do renty według rocznej stopy inflacji, jak przewidziano w art. 2, par. 1, ustawy nr 210 z 1992 r.
3. W rozumieniu art. 2 par. 2, ustawy nr 210/92, za okres pomiędzy objawieniem się choroby dnia 12.10.2010 r. i otrzymaniem odszkodowania, czyli aż do daty niniejszego wyroku, skazuje się oskarżone Ministerstwo na uiszczenie na rzecz strony skarżącej ryczałtowego i jednorazowego świadczenia nieprzekraczającego, w każdym roku, 30% należnego odszkodowania w rozumieniu paragrafu 1 art. 2 tej samej ustawy, z wyłączeniem, dla danej pozycji, odsetek prawnych i rewaloryzacji monetarnej.
4. Koszty ekspertyzy biegłych zostają podzielone na strony po równo, a w ich wewnętrznych raportach kosztami obciążona jest strona oskarżona, z prawem regresu na stronę skarżącą płacącą biegłym, ze spłatą przeprowadzoną na podstawie oddzielnego sporządzenia. Strona oskarżona zostaje skazana na spłacenie stronie skarżącej kosztów postępowania, których suma zamyka się w całości w 3000 € plus VAT i koszty adwokata.

Ustala się termin 60 dni na złożenie wyroku.

Orzeczenie tymczasowo wykonalne.

Mediolan, dnia 23.09.2014 r.

Sędzia
mgr Nicola Di Leo

Strona 8 z 8

Repertorium Nr2133 /2015 – Łódź, dnia 21.12.15

Ja, niżej podpisana, Bożena Bryndel, tłumacz przysięgły z języka włoskiego, wpisana na listę tłumaczy Ministra Sprawiedliwości pod nr TP/3407/05, zaświadczam zgodność powyższego tłumaczenia z przedstawionym mi oryginałem w języku włoskim.

OŚWIADCZENIE – ZGODA
na upublicznienie tłumaczenia zgodnego z Repertorium Nr 2133 /2015 – Łódź,
dnia 21.12.15

Ja, niżej podpisana, Bożena Bryndel, tłumacz przysięgły z języka włoskiego, wpisana na listę tłumaczy Ministra Sprawiedliwości pod nr TP/3407/05, wyrażam zgodę na upublicznienie mojego tłumaczenia o Repertorium Nr 2133 /2015 – Łódź, dnia 21.12.15.

Łódź, 21.12.2015

Miejscowość, data

B Bryndel

podpis tłumacza